

Weegt het plezier van het dragen van een echte bontkraag op tegen de kwaliteit van het leven van een nerts in gevangenschap?

Leeuwarden - Sinds de val van het kabinet is de doorvoering van het wetsvoorstel, voor een verbod op de nertsenfokkerij in Nederland, in een stroomversnelling gekomen. Woensdagmiddag 19 mei werd dit op handen zijnde verbod, op Hogeschool Van Hall Larenstein door verschillende betrokkenen besproken. Het Studium Generale werd namens het Lectoraat Welzijn van Dieren georganiseerd. Docente Inge Koenis leidde de discussie met als thema: 'Wat draagt de nertsenhoudery bij aan de maatschappij?'.

De laatste tien jaar is de omzet binnen de nertsenhoudery met 20 miljoen euro gestegen. De belangrijkste reden voor dit verschijnsel is dat veel ontwerpers weer meer gaan werken met bont. Directeur van de Nederlandse Federatie van Edelpelsdierhouders (NFE), Wim Verhagen, vertelt ons dat Nederland de derde grootste producent is van nertsenvellen. Dit wordt mogelijk gemaakt door onze goede infrastructuur, kennis van het houden van dieren, het Nederlandse klimaat en het grote aanbod van nertsenvoer in de vorm van bijproducten van vis- en pluimveeslachterijen.

Ons land kent 170 bedrijven waar nertsen gefokt worden voor hun vacht. Wanneer er een verbod zou komen op de nertsenhoudery moeten de ondernemers afscheid nemen van hun dieren, hun bedrijf en hun inkomen. Het wetsvoorstel dat is ingediend stuurt aan op een verbod in 2023, zodat ondernemers op zoek kunnen naar een nieuwe bron van inkomsten. Maar de regering wil wel de bedrijven verplichten tot welzijnsinvesteringen. Voor Wim Verhagen is dit onbegrijpelijk: "Hoe ga je de ondernemers van die 170 bedrijven motiveren om nog tien jaar door te gaan en ook nog eens te investeren, terwijl ze weten dat hun bedrijf daarna verdwijnt?". Daarnaast zou hij graag een vergoeding zien voor de ondernemers die hun bedrijf verliezen: "Dan los je het tenminste nog netjes op, maar dit wetsvoorstel heeft alles te maken met politiek scoren over de rug van een kleine groep mensen."

Drie jaar geleden is het wetsvoorstel ingediend door de SP en de PVDA, zij hebben het plan neergelegd bij het Landbouw Economisch Instituut (LEI) om te onderzoeken hoeveel schade een verbod oplevert. Willy Baltussen heeft aan dit onderzoek gewerkt en laat weten dat er bij een direct verbod sprake is van een schade van 648 miljoen euro en bij een verbod in 2023 een schade van 509 miljoen euro. Het verschil is maar klein. Dit komt vooral door de goede inkomens, deze zullen bij een direct verbod niet anders zijn dan bij een verbod in 2023.

Het wordt duidelijk dat er in dit geval vooral over economie wordt gesproken. "Maar er zijn ook andere kosten en baten in het geding", aldus Claudia Linssen, die namens Bont voor Dieren aan het woord komt. Zij stelt de ethische kant van het verhaal aan de kaak. Als je van die kant de kosten en baten bekijkt, hoeveel levert dan het plezier van het dragen van echt bont op tegen de grootste prijs die een dier kan geven, zijn leven. Volgens de Bont voor Dieren is dat de reden dat de meerderheid van de bevolking negatief staat tegenover de productie van bont. En juist omdat dieren in Nederland sinds 1992 voor de wet een intrinsieke waarde hebben gekregen zou een verbod op nertsenfokkerij, volgens Bont voor Dieren, doorgezet moeten worden.

Vanuit de zaal wordt vooral zwaar getild aan het welzijn van de nertsen. Zij hebben in hun kooitjes geen ruimte om een territorium af te bakenen van zes of acht kilometer of om in een meertje te zwemmen. Volgens Wim Verhagen zit dit helemaal niet in de aard van het dier, deze gaat volgens hem vooral op pad voor voedsel en wanneer hij dat heeft verdwijnt hij weer voor lange tijd in zijn hol. Bovendien gelden er in Nederland strenge welzijnsnormen, volgens Wim Verhagen biedt ons land hierin een voorbeeldfunctie voor veel andere landen. Claudia Linssen is het hier niet mee eens: “omdat wij zo een grote producent zijn fungeert Nederland juist als voorbeeld. Als wij laten zien dat er een verbod komt, worden andere landen overtuigd dat het hen ook moet lukken”. Eén ding wordt ons in elk geval duidelijk, of er nu een verbod komt of niet, de voorbeeldfunctie van Nederland blijft onbetwist.

20 mei 2010, Lectoraat Welzijn van Dieren
Auteur Karin Flapper